

ศึกษาการใช้คำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมาย
ในภาษาเกาหลีของนักศึกษาไทย
กรณีศึกษา : คำวิเศษณ์บอกเวลา “벌써-이미”
“지금-이제” “어서-얼른”
A Study of Thai students' Use of Adverbs of Time
in Korean Language
Case Study: Korean's Adverb of Time
“벌써-이미” “지금-이제” “어서-얼른”

กาญจนา สหะวีริยะ
Kanchana Sahaviriya
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
Faculty of Humanities and Social Sciences
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี
Prince of Songkla University Pattani Campus

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้คำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีด้านการจำแนกความหมายและข้อกำหนดการใช้ตามหลักไวยากรณ์ภาษาเกาหลีที่ถูกต้องของนักศึกษาไทย กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาวิชาเอกภาษาเกาหลี ชั้นปีที่ 3 ขึ้นไป จำนวน 217 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบความสามารถใช้คำวิเศษณ์บอกเวลา “벌써.이미” “지금.이제” “어서.얼른” สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ ผลการวิจัย พบว่า

1. นักศึกษาไทยยังไม่สามารถจำแนกความหมายและข้อกำหนดการใช้ตามหลักไวยากรณ์ภาษาเกาหลีของคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายได้อย่างถูกต้อง เนื่องจากคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีมีลักษณะพิเศษด้านความหมายและข้อกำหนดการใช้ตามหลักไวยากรณ์ จึงทำให้กรณีที่คำวิเศษณ์บอกเวลา พ้องความหมายสื่อความหมายเหมือนกันและใช้แทนกันได้ มักเข้าใจว่าสื่อความหมายต่างกันและใช้แทนกันไม่ได้ ปรากฏผลดังนี้

1.1 กรณีคำวิเศษณ์ “ 벌써 ” กับคำวิเศษณ์ “ 이미 ” สื่อความหมายถึง “กาลอดีตที่ผ่านมาแล้ว” เหมือนกันและใช้แทนกันได้ นักศึกษาไทยตอบผิด ร้อยละ 81.79

1.2 กรณีคำวิเศษณ์ “ 지금 ” กับคำวิเศษณ์ “ 이제 ” สื่อความหมายถึง “กาลปัจจุบันที่เกิดขึ้น ณ เวลานี้” เหมือนกันและใช้แทนกันได้ นักศึกษาไทยตอบผิด ร้อยละ 73.87

1.3 กรณีคำวิเศษณ์ “ 어서 ” กับคำวิเศษณ์ “ 얼른 ” สื่อความหมายถึง “ความรู้สึกที่ต้องการกระทำบางอย่างให้สำเร็จอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องในอนาคต” เหมือนกันและใช้แทนกันได้ นักศึกษาไทยตอบผิด ร้อยละ 82.2

2. นักศึกษาไทยขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อกำหนดการใช้ตามหลักไวยากรณ์ภาษาเกาหลีในด้านการปรากฏร่วมกับคำวิภัติปัจจัยแสดงกาลเวลา การปรากฏร่วมกับคำและไวยากรณ์ต่าง ๆ และการลงท้ายด้วยรูปประโยคต่าง ๆ ของคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมาย จึงเกิดความสับสนในการเลือกใช้คำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายให้ตรงกับความหมายที่ถูกต้อง

คำสำคัญ: คำวิเศษณ์บอกเวลา, พ้องความหมาย, ภาษาเกาหลี, นักศึกษาไทย

Abstract

The purpose of this research was to study how Thai learners use synonymous adverbs in Korean in terms of semantic classification and correct usage according to Korean grammar. The sample group consisted of 217 third-year students majoring in Korean language. The research instrument was a competency test on the use of the adverb of time, “벌써-이미” “지금-이제” “어서-얼른”. The statistics used in the data analysis were mean and percentage. The findings revealed that

1) Thai students were not able to correctly classify the meanings and terms of use according to the Korean grammar of synonymous adverbs. This is due to the fact that synonymous adverbs in Korean have their own set of semantics and grammatical words. As a result, when adverbs of time are synonymous, they convey the same meaning and can be interchanged. They are frequently perceived to have distinct meanings and are not interchangeable. The results were as follows:

1.1) the adverb “벌써” and the adverb “이미” signified “past tense” these words are identical and interchangeable. But Thai students gave wrong answers with the percentage of 81.79.

1.2) the adverb “지금” and the adverb “이제” implied “present simple tense” these words are similar and interchangeable. But then Thai students gave wrong answers with the percentage of 73.87.

1.3) the adverb “어서” and the adverb “얼른” meant “The desire to do something smoothly and continuously in the future” these words are comparable and substitutable. On the other hand, Thai students gave wrong answers with the percentage of 82.2

2. Thai students have a limited understanding of Korean grammatical terms related to inflectional language. The appearance of synonymous adverbs with different words and grammar, as well as their syntactic endings, can lead to confusion when selecting synonymous adverbs to match their meaning.

Keywords: adverb of time, synonym, Korean language, Thai student

บทนำ

สิ่งสำคัญของการศึกษาภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสารนั้น ไม่เพียงแต่ต้องให้ความสำคัญกับการศึกษาไวยากรณ์หรือหลักการออกเสียงภาษาเกาหลีที่ถูกต้อง การศึกษาคำศัพท์ถือเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่สำคัญต่อการสื่อสารไม่แพ้กัน กล่าวคือ กรณีที่ผู้พูดสื่อสารภาษาเกาหลีไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ผู้ฟังยังสามารถเข้าใจความหมายของสารที่ส่งมาโดยภาพรวมได้ แต่หากผู้พูดไม่รู้หรือไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ต้องการสื่อสาร สารที่ส่งไปยังผู้ฟังอาจไม่ถูกต้องและเกิดอุปสรรคต่อการสื่อสารได้ (Wilkins, 1972) ดังนั้นเมื่อพิจารณาการศึกษาคำศัพท์ ภาษาเกาหลีในปัจจุบัน พบว่ามีการศึกษาคำศัพท์เพื่อความหมายในภาษาเกาหลีเป็นจำนวนมาก เพราะถือเป็นจุดเด่นอย่างหนึ่งของภาษาเกาหลี (조현웅, 2000) ทั้งนี้จากผลการศึกษาวิจัยของ ladnuy Kanchana (2013, p 4-6.) พบว่า เนื่องจากคำศัพท์เพื่อความหมายในภาษาเกาหลีมีจำนวนมาก ทำให้ผู้เรียนชาวไทยมักประสบปัญหาต่อการเลือกใช้คำศัพท์เพื่อความหมายให้ถูกต้องตามสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะคำวิเศษณ์บอกเวลาเพื่อความหมายในภาษาเกาหลี เพราะคำวิเศษณ์บอกเวลามีลักษณะเป็นนามธรรมที่จับต้องไม่ได้¹ ดังนั้นเมื่อผู้สอนต้องอธิบายความหมายเฉพาะตัวของคำแต่ละคำ จึงมักประสบปัญหาในการอธิบายความหมายที่แสดงให้เห็นเป็นรูปธรรม แม้จะใช้รูปภาพประกอบด้วยแล้วก็ตาม นอกจากนี้คำวิเศษณ์บอกเวลายังมีเงื่อนไขการใช้ที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน กล่าวคือ จะต้องใช้คำวิเศษณ์บอกเวลาให้ถูกต้องตามข้อกำหนดและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ของภาษาเกาหลี แต่เมื่อพิจารณาหลักสูตรการศึกษภาษาเกาหลีของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในประเทศไทย พบว่า แต่ละสถาบันการศึกษาได้ให้ความสำคัญกับการศึกษาด้านไวยากรณ์มากกว่าการศึกษาด้านคำศัพท์ กล่าวคือ การศึกษาด้านไวยากรณ์สามารถศึกษาได้อย่างเป็นระบบ เพราะหลักสูตรการศึกษาของแต่ละสถาบันได้กำหนดรายวิชาด้านไวยากรณ์ไว้อย่างชัดเจนตั้งแต่ระดับ

¹ 풍심엽. (2018). 중국인 학습자를 위한 한국어 시간 부사 유의어 교육 방안 연구. 한양대학교 석사학위 논문.

พื้นฐานไปจนถึงระดับที่สูงขึ้น (กาญจนา สหะวีริยะและชมาวดี กั้งแะ, 2562, น. 6-9) ต่างกับการศึกษาคำศัพท์ที่ไม่มีการกำหนดไว้ในหลักสูตร ทำให้มีโอกาสที่ผู้เรียนจำเป็นต้องศึกษาความหมายของคำวิเศษณ์บอกเวลาที่แปลเป็นภาษาอังกฤษจากหนังสือประกอบการเรียนภาษาเกาหลีด้วยตนเองหรือจากการอธิบายเนื้อหาเพิ่มเติมของผู้สอนในชั้นเรียน² ทั้งนี้เมื่อแปลคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีเป็นภาษาไทยมักสื่อความหมายเหมือนกันและเป็นคำเดียวกัน³ ดังนั้นหากผู้เรียนชาวไทยไม่สามารถศึกษาและเข้าใจข้อกำหนดพื้นฐานเหล่านี้ได้อย่างถูกต้อง อาจทำให้เกิดอุปสรรคต่อการสื่อความหมายของคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีในบริบทต่าง ๆ ที่ถูกต้องได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาการใช้คำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีด้านการจำแนกความหมายและข้อกำหนดการใช้ตามหลักไวยากรณ์ภาษาเกาหลีที่ถูกต้องของนักศึกษาไทย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถทราบปัญหาการใช้คำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีของนักศึกษาไทย
2. สามารถเสนอแนะวิธีการแก้ไขปัญหาการใช้คำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีของนักศึกษาไทย

² ตัวอย่างเช่น 지금-now (연세 한국어1-1,2013), 금방-soon, 벌써-already (연세 한국어 2-2,2013). 얼른-quickly (재미있는 한국어 3, 2010).

³ ตัวอย่างเช่น 지금-เดี๋ยวนี้เวลานี้ขณะนี้..., 이제-ปัจจุบันขณะนี้เวลานี้... (한국어-태국어 사전,2006).

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างการวิจัย

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาวิชาเอกภาษาเกาหลีที่กำลังศึกษาในระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ซึ่งเป็นนักศึกษาวิชาเอกภาษาเกาหลี ชั้นปีที่ 3ขึ้นไป⁴ ที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนภาษาเกาหลีเป็นวิชาเอก และดำเนินการจัดการการเรียนภาษาเกาหลีเป็นวิชาเอกมากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีทั้งหมด 9 มหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย (กาญจนา สหะวิริยะและชมมาวดี กิ่งแธ, 2562, น. 7-8)

2. เนื้อหา⁵

คำวิเศษณ์บอกเวลา	การสื่อความหมาย
벌써-이미	กาลอดีต
지금-이제	กาลปัจจุบัน
어서-얼른	กาลอนาคต

⁴ เนื่องจากคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมาย “벌써-이미” “지금-이제” “어서-얼른” ปรากฏอยู่ในหนังสือแบบเรียนภาษาเกาหลีในระดับต้นและระดับกลาง ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ขึ้นไปเป็นผู้ที่ผ่านการเรียนและรู้จักคำวิเศษณ์บอกเวลาเหล่านี้แล้ว กล่าวคือ จากการพิจารณาหลักสูตรของแต่ละมหาวิทยาลัยในประเทศไทย พบว่า รายวิชาที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ศึกษาเป็นรายวิชาที่พัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้านของภาษาเกาหลี และใช้หนังสือแบบเรียนภาษาเกาหลีประกอบการเรียนการสอนในระดับต้นและระดับกลาง ต่อมาในระดับชั้นปีที่ 3 จึงเริ่มศึกษารายวิชาด้านไวยากรณ์ภาษาเกาหลี (กาญจนา สหะวิริยะและชมมาวดี กิ่งแธ, 2562, น. 9-12) จึงสามารถอนุมานได้ว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ขึ้นไปเป็นผู้ที่มีความรู้ด้านภาษาเกาหลีในระดับกลาง และผ่านการศึกษาคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายมาแล้ว จึงเหมาะที่จะเลือกมาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา

⁵ งานวิจัยในครั้งมุ่งศึกษาความหมายเฉพาะตัวของคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายที่สื่อความหมายถึงเวลาเป็นสำคัญ

วิธีการดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยประกอบด้วยขั้นตอนต่อไปนี้

1. ศึกษาทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีในด้านการจำแนกความหมายเฉพาะตัว และข้อกำหนดการใช้ตามหลักไวยากรณ์ภาษาเกาหลีที่ถูกต้องจากงานวิจัยของ 품심엽 (2018) 손남익 (1995) 왕단 (2015) 만리 (2010) และ황유연 (2020) เพื่อนำมาเป็นเกณฑ์วิเคราะห์การใช้คำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีของนักศึกษาชาวไทย

2. กำหนดเนื้อหา

ดำเนินการศึกษาและกำหนดคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลี ตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาการปรากฏคำวิเศษณ์บอกเวลาในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ 최현배 (1961) 김민수 (1971) 온영두 (1986) 민현식 (1990) 손남익 (1995) 봉원덕 (2004) เพื่อวิเคราะห์การแบ่งประเภทคำวิเศษณ์บอกเวลาในภาษาเกาหลี และวิเคราะห์ลักษณะการกำหนดคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลี จากการศึกษ⁶ พบว่า การแบ่งความหมายพื้นฐานของคำวิเศษณ์บอกเวลาสามารถแบ่งออกเป็น 3 ความหมายหลัก คือ 1) คำที่แสดงกาลอดีต 2) คำที่แสดงกาลปัจจุบัน และ 3) คำที่แสดงกาลอนาคต ดังนั้นการศึกษาวิจัยในครั้งนี้จึงกำหนดให้คำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายที่สื่อความหมายถึงกาลอดีต ปัจจุบัน และอนาคตมาเป็นตัวอย่างในการศึกษา

⁶ การแบ่งประเภทคำวิเศษณ์บอกเวลาตามการสื่อความหมายที่แตกต่างกัน สามารถแบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ดังนี้ คือ สื่อความหมายถึงการแสดงกาลเวลา สื่อความหมายถึงระยะเวลา สื่อความหมายถึงความถี่ของจำนวนครั้ง สื่อความหมายถึงช่วงเวลาก่อนและหลัง สื่อความหมายถึงการเรียงลำดับ สื่อความหมายถึงการเสร็จสิ้นและไม่เสร็จสิ้น สื่อความหมายถึงการทำซ้ำ สื่อความหมายถึงการมาถึง สื่อความหมายถึงความต่อเนื่อง สื่อความหมายถึงการที่ไม่แสดงเวลา เป็นต้น

2.2 ศึกษาข้อมูลจำนวนการใช้คำวิเศษณ์บอกเวลาของชาวเกาหลี อ้างถึงใน 진희릉⁷ (2015) เพื่อหาค่าความสำคัญของคำวิเศษณ์บอกเวลาแต่ละคำ

2.3 กำหนดคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมาย โดยใช้วิธีการจับคู่คำวิเศษณ์ที่อยู่ในระดับต้นกับคำวิเศษณ์ที่อยู่ในระดับกลางของหนังสือแบบเรียนภาษาเกาหลี⁸ เพราะคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีมีการปรากฏทั้งในระดับต้นและระดับกลาง อีกทั้งเมื่อผู้เรียนได้ศึกษาภาษาเกาหลีระดับกลางขึ้นไป มักพบคำพ้องความหมายเพิ่มขึ้น และเกิดความสงสัยเกี่ยวกับความหมายที่เหมือนและต่างกันของคำวิเศษณ์ บอกเวลาพ้องความหมายนั้น ๆ โดยหนังสือแบบเรียนภาษาเกาหลีที่เลือกมาศึกษาในครั้งนี้เป็นแบบเรียนที่นักศึกษาต่างชาติใช้ประกอบการเรียนภาษาเกาหลี ซึ่งผู้วิจัยได้พยายามรวบรวมหนังสือที่มีการปรากฏคำวิเศษณ์ บอกเวลามาศึกษาให้มากที่สุด เพราะเมื่อพิจารณาแล้วพบว่า หากนำมาเฉพาะหนังสือที่ใช้ประกอบการเรียน ภาษาเกาหลีกับนักศึกษาไทย จะยากต่อการกำหนดว่าคำวิเศษณ์บอกเวลานั้นปรากฏอยู่ในระดับใด กล่าวคือ หนังสือแบบเรียนที่ใช้ประกอบการสอนในมหาวิทยาลัยของประเทศไทยแต่ละเล่มมีการแบ่งระดับความยากของ คำวิเศษณ์บอกเวลาที่ต่างกัน ทำให้คำวิเศษณ์บอกเวลาคำเดียวกันปรากฏอยู่ในระดับที่ต่างกัน และมีความถี่ของการปรากฏในระดับนั้น ๆ เท่ากัน ดังนั้นเมื่อนำหนังสือแบบเรียนภาษาเกาหลีที่ใช้กับผู้เรียนต่างชาติมาร่วมพิจารณา จึงทำให้เห็นความแตกต่างด้านความถี่ในการแบ่งระดับความยากของคำวิเศษณ์บอกเวลาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น และของศึกษาการปรากฏของคำวิเศษณ์บอกเวลาในหนังสือแบบเรียนภาษาเกาหลี ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

⁷ 진희릉. (2015). 중국인 학습자를 위한 시간부사 유의어 교육 연구. 서울대학교 석사학위 논문.

⁸ อ้างอิงจาก 왕단 (2015) และ 만리 (2010)

ตาราง 1 การปรากฏคำวิเศษณ์บอกเวลาฟังก์ชันความหมายในหนังสือแบบเรียนภาษาเกาหลี⁹

มหาวิทยาลัย		กานาดา 학원	건국대	고려대	경희대	서강대	서울대	연세대	이화 여대
คำวิเศษณ์/ความหมาย									
별써	กาล อดีต	초	초	초	초	초	중	초	중
	이미	중	중	초	중	고	고	-	-
이제	กาล ปัจจุบัน	중	-	중	-	초	중	-	-
	지금	초	초	초	초	초	초	초	초
어서	กาลอนาคต	-	-	초	-	초	초	-	-
		중	-	중	중	중	중	-	중

จากตารางข้างต้น พบว่าคำวิเศษณ์ “별써” ปรากฏในระดับต้นมากที่สุด มีความถี่จำนวน 6 ครั้ง คำวิเศษณ์ “이미” ปรากฏในระดับกลางมากที่สุด มีความถี่จำนวน 3 ครั้ง คำวิเศษณ์ “이제” ปรากฏในระดับกลางมากที่สุด มีความถี่จำนวน 3 ครั้ง คำวิเศษณ์ “지금” ปรากฏในระดับต้นมากที่สุด มีความถี่จำนวน 8 ครั้ง คำวิเศษณ์ “어서” ปรากฏในระดับต้นมากที่สุด มีความถี่จำนวน 3 ครั้ง และคำวิเศษณ์ “얼른”

⁹รายชื่อหนังสือแบบเรียนภาษาเกาหลีที่นำมาศึกษาเพื่อวิเคราะห์การปรากฏของคำวิเศษณ์บอกเวลาในภาษาเกาหลี

- 1) กานาดา학원 가나다 한국어학원. 가나다 KOREAN 초급 1-2, 중급 1-2, 고급 1-2. Lan guage Plus.
- 2) 건국대학교 언어교육원. 한국어 1, 2, 3, 4, 5, 6. 건국대학교 출판부.
- 3) 고려대학교. 재미있는 한국어 초급1-2 중급3-4. 고려대학교 출판부.
- 4) 경희대학교 국제교육원 한국어교육부. 한국어 초급 I, II, 중급 I, II, 고급 I, II. 경희대학교 출판국.
- 5) 서강대학교. 서강한국어 초급1-2 중급3-4 고급5. 서강대학교 출판부.
- 6) 서울대학교. 한국어 초급1 중급2-3 고급4. (주) 문진미디어.
- 7) 연세대학교. 연세 한국어 초급1-2, 중급3-4, 고급5. 연세대학교 출판부
- 8) 이화여자대학교. 말이 트이는 한국어. 초급1 중급2-3 고급4. 이화여자대학교 출판부.

ปรากฏในระดับกลางมากที่สุด มีความถี่จำนวน 6 ครั้ง จึงกล่าวได้ว่า คำวิเศษณ์บอกเวลาที่อยู่ในระดับต้น ได้แก่ “벌써” “지금” และ “어서” และคำวิเศษณ์บอกเวลาที่อยู่ในระดับกลาง ได้แก่ “이미” “이제” และ “얼른”

2.4 นำข้อมูลข้อ (2.1) – (2.3) มาเปรียบเทียบหาค่าความถี่และจับคู่คำวิเศษณ์บอกเวลาเพื่อความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยคัดเลือกคำวิเศษณ์บอกเวลาที่มีการปรากฏจำนวนตั้งแต่สามครั้งขึ้นไปมาเป็นเนื้อหาในการศึกษา ซึ่งได้แก่ คำวิเศษณ์บอกเวลา “벌써-이미” “이제-지금” “어서-얼른”

3. การสร้างเครื่องมือวิจัย

ดำเนินการพัฒนาโดยการสังเคราะห์ข้อคำถามเกี่ยวกับการจำแนกความหมายและข้อกำหนดการใช้คำวิเศษณ์บอกเวลาเพื่อความหมายในภาษาเกาหลีให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ โดยมีขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือ ดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบความสามารถการใช้คำวิเศษณ์บอกเวลาเพื่อความหมายในภาษาเกาหลีของนักศึกษาไทยที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยการอ้างอิงจากแบบสอบถามของ 품심엽 (2018) 왕단 (2015) 만리 (2010) และ 황유연 (2020) และพัฒนาให้สอดคล้องกับความจำเป็นเพื่อการเก็บข้อมูลวิจัยซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1) แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา ประกอบด้วย เพศ อายุ ระยะเวลาที่ศึกษาภาษาเกาหลี และความคิดเห็นต่อการศึกษาคำวิเศษณ์บอกเวลาเพื่อความหมายในภาษาเกาหลี

ส่วนที่ 2) แบบทดสอบความสามารถใช้คำวิเศษณ์บอกเวลา “벌써-이미” “지금-이제” “어서-얼른” เพื่อศึกษาความสามารถด้านการจำแนกความหมาย และข้อกำหนดการใช้ตามหลักไวยากรณ์ภาษาเกาหลีที่ถูกต้องของผู้เรียน มีจำนวนทั้งหมด 30 ข้อ โดยแต่ละข้อคำถามกำหนดให้มี 4 ตัวเลือก กล่าวคือ ตัวเลือกที่ 1 และ ตัวเลือกที่ 2 เป็น “คำตอบที่ปรากฏด้วยคำวิเศษณ์บอกเวลาเพื่อความหมาย” เพื่อทดสอบความสามารถของผู้เรียนด้านการจำแนกความหมายและกฎการใช้ที่แตกต่างของคำวิเศษณ์บอกเวลาเพื่อความหมาย ตัวเลือกที่ 3 คือ “คำตอบที่สามารถใช้คำวิเศษณ์ได้ทั้งสองคำที่ปรากฏในตัวเลือกที่ 1 และตัวเลือกที่ 2” เพื่อทดสอบความสามารถ

ของผู้เรียนด้านการเข้าใจความหมายและกฎการใช้ที่เหมือนกันของคำวิเศษณ์บอกเวลา
 พ้องความหมาย และตัวเลือกที่ 4 คือ “คำตอบที่ไม่จำเป็นต้องใช้คำวิเศษณ์บอกเวลา
 ทั้งสองคำที่ปรากฏในตัวเลือกที่ 1 และตัวเลือกที่ 2” เพื่อทดสอบความสามารถของ
 ผู้เรียนด้านการเข้าใจความหมายและกฎการใช้คำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมาย
 โดยมีการดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังนี้ 1) ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2) ตั้ง
 วัตถุประสงค์ 3) ออกแบบโครงสร้างของแบบทดสอบความสามารถการใช้คำวิเศษณ์
 บอกเวลา พ้องความหมายในภาษาเกาหลี 4) นำร่างแบบทดสอบความสามารถการใช้
 คำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา
 เกาหลี จำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินคุณภาพแบบทดสอบความสามารถการใช้คำวิเศษณ์
 บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลี และเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมิน
 ผลเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น ค่าความยากง่าย และอำนาจจำแนกจำนวน 3 ท่าน 5) ดำเนิน
 การปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ 6) ศึกษาวิเคราะห์คุณภาพ ค่าความเชื่อมั่น
 ค่าความยากง่าย และอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความสามารถการใช้คำวิเศษณ์
 บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลี โดยนำไปใช้ทดลองกับกลุ่มที่มีคุณลักษณะ
 เหมือนหรือคล้ายกับกลุ่มทดลอง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
 จำนวน 30 คน โดยผลการหาค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับที่สูง มีค่า 0.857 ถือว่ามีความ
 เชื่อมั่นสูง ค่าความยากง่าย มีความยากง่ายตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 และอำนาจจำแนก
 ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป 7) ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเพื่อใช้ในการทดลองต่อไป

4. การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการส่งหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยและขอ
 ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลพร้อมแนบลิงค์แบบทดสอบความสามารถการใช้
 คำวิเศษณ์บอกเวลา “ 벌써-이미” “ 지금-이제” “어서-얼른” ถึงมหาวิทยาลัยที่เป็น
 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 แห่ง เพื่อเก็บข้อมูลจากนักศึกษาในแต่ละมหาวิทยาลัย ระหว่าง
 เดือนมิถุนายนถึงเดือนกรกฎาคม 2564 เพราะเป็นช่วงเวลาที่มีการจัดการเรียนการสอน
 ตามปกติ ผู้วิจัยได้ติดตามผลการเก็บข้อมูลจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องและ
 ดำเนินการเก็บข้อมูลได้ทันตามระยะเวลาที่กำหนด เนื่องจากนักศึกษาทุกมหาวิทยาลัย

ให้ความร่วมมือในการตอบแบบทดสอบฯ เป็นอย่างดี และสามารถนำมาวิเคราะห์ผลการเก็บข้อมูลได้ดังนี้

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1) แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา ประกอบด้วย เพศ อายุ ระยะเวลาที่ศึกษาภาษาเกาหลี และความคิดเห็นต่อการศึกษาคำวิเศษณ์บอกเวลาเพื่อความหมายในภาษาเกาหลี

ผลการเก็บข้อมูลพบว่า มีผู้แบบทดสอบความสามารถการใช้คำวิเศษณ์บอกเวลาเพื่อความหมายในภาษาเกาหลี จำนวนทั้งสิ้น 217 คน เป็นนักศึกษาชาย จำนวน 16 คน และนักศึกษาหญิง จำนวน 201 คน ช่วงอายุตั้งแต่ 19-23 ปี ซึ่งทุกคนเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ขึ้นไปที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำนวน 22 คน มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 27 คน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 51 คน มหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน 28 คน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 29 คน มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 6 คน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต จำนวน 9 คน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน 21 คน และมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 24 คน

โดยนักศึกษาส่วนใหญ่มีจุดประสงค์ในการศึกษาภาษาเกาหลีเพื่อประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 46.5 รองลงมาคือ ความชอบส่วนตัว ร้อยละ 34.1 และศึกษาต่อ ณ สาธารณรัฐเกาหลี ร้อยละ 12.9 ตามลำดับ ด้านความสำคัญของการศึกษาคำวิเศษณ์บอกเวลาเพื่อความหมาย นักศึกษาคิดว่า การศึกษาคำวิเศษณ์บอกเวลาเพื่อความหมายมีความยากอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 65.5 รองลงมาคือ ปานกลาง ร้อยละ 27.2 และมากที่สุด ร้อยละ 7.4 ตามลำดับ ทั้งนี้ นักศึกษาคิดว่าความสามารถในจำแนกความหมายคำวิเศษณ์บอกเวลาเพื่อความหมาย อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 77.0 ระดับไม่ดี ร้อยละ 16.2 และระดับดี ร้อยละ 5.1 นักศึกษาจึงคิดว่าการศึกษาคำวิเศษณ์บอกเวลาเพื่อความหมายเป็นสิ่งจำเป็น อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 58.5 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 22.1 และระดับปานกลาง ร้อยละ 18.4 ทั้งนี้คิดว่าหากผู้สอนอธิบายคำวิเศษณ์บอกเวลาเพื่อความหมายในเชิงโม่งเรียนภาษาเกาหลี

จะส่งผลดีต่อการเรียน อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 48.4 ระดับดีที่สุด ร้อยละ 35.5 และระดับปานกลาง ร้อยละ 11.5 ตามลำดับ เพราะคิดว่าหากได้ศึกษาคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนภาษาเกาหลี อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.6 ระดับมาก 41.5 และระดับปานกลาง 12.4 ซึ่งสิ่งที่ต้องการทราบเกี่ยวกับคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายมากที่สุด คือ ความหมายที่แตกต่างกัน คิดเป็นร้อยละ 43.8 รองลงมาคือ คำที่ใช้คู่กับคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมาย ร้อยละ 31.8 ความหมายที่เหมือนกัน ร้อยละ 13.8 การลงท้ายประโยคต่าง ๆ ที่ใช้กับคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมาย ร้อยละ 8.3 และอื่น ๆ คือ กฎการใช้ การเลือกใช้ให้เหมาะสมกับประโยคต่าง ๆ ร้อยละ 2.3 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2) แบบทดสอบความสามารถการใช้คำวิเศษณ์บอกเวลา “벌써-이미” “지금-이제” “어서-얼른”

จากผลการเก็บข้อมูลแบบทดสอบความสามารถการใช้คำวิเศษณ์บอกเวลา “벌써-이미” “지금-이제” “어서-얼른” ของนักศึกษาไทย ปริญญาผลดังนี้

1. คำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมาย “벌써-이미”

ตาราง 2 กรณีคำวิเศษณ์ “벌써” กับคำวิเศษณ์ “이미” สื่อความหมายเหมือนกันและใช้แทนกันได้

ข้อที่	ข้อความ/คำตอบ	คำตอบผิด (ร้อยละ)			รวม (ร้อยละ)
		벌써	이미	*벌써/* 이미 ¹	
1	배가 <u>벌써/이미</u> 인천으로 떠나갔다.	40.8	21.3	9.7	71.8
4	수미는 <u>벌써/이미</u> 아침 밥을 먹었니?	33.4	17.6	37	88.0
6	수미는 <u>벌써/이미</u> 맥주를 마셨구나!	32.4	23.1	30.1	85.6
รวมทั้งหมด		35.53	20.66	25.60	81.79

ตัวอย่างประโยค (1,4,6) แสดงให้เห็นว่าคำวิเศษณ์ “벌써” กับคำวิเศษณ์ “이미” สื่อความหมายถึงกาลอดีต สามารถปรากฏร่วมกับวิภัติปัจจัยที่แสดงกาลอดีต “-았-” ในประโยคบอกเล่า ประโยคบอกเล่าที่แสดงการอุทาน และประโยคคำถาม เพื่อสื่อความหมายถึง “กาลอดีตที่ผ่านมาแล้ว” จึงสามารถใช้แทนกันได้

จากผลการเก็บข้อมูล พบว่า นักศึกษาไทยเข้าใจว่าคำวิเศษณ์ “벌써” กับคำวิเศษณ์ “이미” สามารถสื่อความหมายถึง “กาลอดีตที่ผ่านมาแล้ว” ได้ไม่เหมือนกัน จึงใช้แทนกันไม่ได้ โดยคิดว่าใช้ได้เฉพาะคำวิเศษณ์ “벌써” คิดเป็นร้อยละ 35.35 และใช้ได้เฉพาะคำวิเศษณ์ “이미” คิดเป็นร้อยละ 20.66 นอกจากนี้ยังคิดว่า คำวิเศษณ์ “벌써” กับคำวิเศษณ์ “이미” ไม่จำเป็นต้องปรากฏในประโยคเหล่านี้ คิดเป็นร้อยละ 25.60 ทำให้นักศึกษาไทยตอบผิดในกรณีนี้รวมทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 81.79

ตาราง 3 กรณีคำวิเศษณ์ “벌써” กับคำวิเศษณ์ “이미” สื่อความหมายไม่เหมือนกัน และใช้แทนกันไม่ได้

ข้อที่	ข้อคำถาม/คำตอบ	คำตอบผิด (ร้อยละ)			รวม (ร้อยละ)
		벌써/ 이미	이미	*벌 써/*이 미	
2	수미가 <u>벌써/*이미</u> 고향에 돌아간다.	18.1	25.9	23.6	67.6
5	수미야, <u>벌써/*이미</u> 학교(에) 가니? 좀 더 있다가 가면 안 돼?	16.2	19.4	24.5	60.1
7	수미는 <u>벌써/*이미</u> 한국에 가는구나!	18.5	19.4	20.8	58.7
รวมทั้งหมด		17.6	21.56	22.96	62.12

ตัวอย่างประโยค (2,5,7) แสดงให้เห็นว่าคำวิเศษณ์ “벌써” ยังสามารถปรากฏในกาลปัจจุบันและสื่อความหมายถึง “ลักษณะการกระทำหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเร็วกว่าที่ผู้พูดคิดไว้” จึงสามารถปรากฏในประโยคบอกเล่า ประโยคคำถาม และประโยค

บอกเล่าที่แสดงการอุทานด้วยกาลปัจจุบันได้ ซึ่งต่างกับคำวิเศษณ์ “이미” ที่ไม่สามารถสื่อความหมายดังกล่าวได้

จากผลการเก็บข้อมูล พบว่า นักศึกษาไทยเข้าใจว่าคำวิเศษณ์ “ 벌써 ” กับ คำวิเศษณ์ “ 이미 ” สามารถสื่อความหมายถึง “ ลักษณะการกระทำหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเร็วกว่าที่ผู้พูดคิดไว้ ” ได้เหมือนกันจึงใช้แทนกันได้ คิดเป็นร้อยละ 17.6 และ คิดว่าสื่อความหมายนี้ได้เฉพาะคำวิเศษณ์ “ 이미 ” คิดเป็นร้อยละ 21.56 นอกจากนี้ ยังคิดว่าคำวิเศษณ์ “ 벌써 ” กับคำวิเศษณ์ “ 이미 ” ไม่จำเป็นต้องปรากฏในประโยคเหล่านี้ คิดเป็นร้อยละ 22.96 ทำให้นักศึกษาไทยตอบผิดในกรณีนี้รวมทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 62.12

ต่อไปเป็นกรณีการลงท้ายประโยคต่าง ๆ ที่คำวิเศษณ์ “ 벌써 ” กับคำวิเศษณ์ “ 이미 ” ไม่สามารถปรากฏร่วมกับ การลงท้ายประโยคต่าง ๆ

ตาราง 4 กรณีที่คำวิเศษณ์ “ 벌써 ” กับคำวิเศษณ์ “ 이미 ” ไม่สามารถปรากฏร่วมกับ การลงท้ายประโยคต่าง ๆ

ข้อที่	ข้อความ/คำตอบ	คำตอบผิด (ร้อยละ)			รวม (ร้อยละ)
		벌써/ 이미	벌써	이미	
3	영화는 <u>*벌써/*이미</u> 끝날 것이다.	17.6	25.9	37.5	81
8	수미야, <u>*벌써/*이미</u> 집에 가라.	10.2	15.3	13.9	39.4
9	수미야, <u>*벌써/*이미</u> 바다에 가자.	7.9	7.9	9.7	25.5
รวมทั้งหมด		11.9	16.36	20.36	48.62

ตัวอย่างประโยค (3,8,9) แสดงให้เห็นว่าคำวิเศษณ์ “벌써” กับคำวิเศษณ์ “이미” ไม่สามารถสื่อความหมายถึงกาลอนาคตได้ ดังนั้นเมื่อปรากฏในประโยคบอกเล่าจึงเป็นประโยคที่ไม่ถูกต้อง ทั้งนี้ยังไม่สามารถปรากฏในประโยคคำสั่งและประโยคชักชวนได้เช่นกัน

จากผลการเก็บข้อมูล พบว่า นักศึกษาไทยเข้าใจว่าคำวิเศษณ์ “벌써” กับคำวิเศษณ์ “이미” สามารถสื่อความหมายถึง “กาลอนาคต และปรากฏในประโยคคำสั่งหรือประโยคชักชวนได้” ได้เหมือนกันจึงใช้แทนกันได้ คิดเป็นร้อยละ 11.9 และคิดว่าสื่อความหมายนี้ได้เฉพาะคำวิเศษณ์ “벌써” คิดเป็นร้อยละ 16.36 นอกจากนี้ยัง คิดว่าสื่อความหมายนี้ได้เฉพาะคำวิเศษณ์ “이미” คิดเป็นร้อยละ 20.36 ทำให้นักศึกษาไทยตอบผิดในกรณีนี้ รวมทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 48.62

2. คำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมาย “지금-이제”

ตาราง 5 กรณีคำวิเศษณ์ “지금” กับคำวิเศษณ์ “이제” สื่อความหมายเหมือนกันและใช้แทนกันได้

ข้อที่	ข้อความ	คำตอบผิด (ร้อยละ)			รวม (ร้อยละ)
		지금	이제	*지금/*이제	
11	지금/이제 출발해요.	41.2	15.4	3.2	59.8
12	수미가 지금/이제 잔다.	44	19.9	19	82.9
13	수미가 지금/이제 시험을 공부한다.	56.9	11.1	10.2	78.2
14	지금/이제 바다에 가자.	21.8	23.6	29.2	74.6
รวมทั้งหมด		40.97	17.5	15.4	73.87

ตัวอย่างประโยค (11-14) แสดงให้เห็นว่าคำวิเศษณ์ “지금” กับคำวิเศษณ์ “이제” สื่อความหมายถึงกาลปัจจุบันจึงสามารถปรากฏร่วมกับวิภัติปัจจัยแสดงการลงท้ายประโยคด้วยกาลปัจจุบัน “-ㄴ/는다” ในประโยคบอกเล่า และสามารถปรากฏในประโยคชักชวนเพื่อสื่อความหมายถึง “กาลปัจจุบันที่เกิดขึ้น ณ เวลานั้น” จึงสามารถใช้แทนกันได้

จากผลการเก็บข้อมูล พบว่า นักศึกษาไทยเข้าใจว่าคำวิเศษณ์ “지금” กับคำวิเศษณ์ “이제” สามารถสื่อความหมายถึง “กาลปัจจุบันที่เกิดขึ้น ณ เวลานั้น” ได้ไม่เหมือนกันจึงใช้แทนกันไม่ได้ โดยคิดว่าใช้ได้เฉพาะ คำวิเศษณ์ “지금” คิดเป็นร้อยละ 40.94 และใช้ได้เฉพาะคำวิเศษณ์ “이제” ร้อยละ 17.5 นอกจากนี้ยังคิดว่าคำวิเศษณ์ “지금” กับคำวิเศษณ์ “이제” ไม่จำเป็นต้องปรากฏในประโยคเหล่านี้ คิดเป็นร้อยละ 15.4 ทำให้นักศึกษาไทยตอบผิดในกรณีนี้รวมทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 73.87

ตาราง 6 กรณีคำวิเศษณ์ “지금” กับคำวิเศษณ์ “이제” สื่อความหมายไม่เหมือนกัน และใช้แทนกันไม่ได้ (1)

ข้อที่	ข้อความ	คำตอบผิด (ร้อยละ)			รวม (ร้อยละ)
		지금/이제	지금	*지금/*이제	
10	* <u>지금/이제</u> 알겠니?	31.9	18.1	7.4	57.4
15	그만 하고 * <u>지금/이제</u> 영화를 보자.	11.6	19.9	18.1	49.6
17	* <u>지금/이제</u> 그만 놓고 좀 쉬어라.	19.4	17.6	5.6	42.6
18	* <u>지금/이제</u> 일주일 후면 방학이에요.	6.5	13.9	40.7	61.1
รวมทั้งหมด		17.35	17.37	17.95	52.67

ตัวอย่างประโยคที่ (10,15,17,18) แสดงให้เห็นว่าทั้งสองคำมีความหมายเฉพาะตัวที่ต่างกันจึงไม่สามารถใช้แทนกันได้ กล่าวคือ คำวิเศษณ์ “이제” ยังสามารถสื่อความหมายถึง “จุดเริ่มต้นที่ปรากฏได้ในกาลอดีต ปัจจุบัน และอนาคต” จึงสามารถปรากฏในประโยคคำถาม ประโยคชักชวน ประโยคคำสั่ง และประโยคบอกเล่าที่แสดงกาลอดีต ปัจจุบัน อนาคตซึ่งแตกต่างจากความหมายของคำวิเศษณ์ “지금” ได้อีกความหมายหนึ่ง

จากผลการเก็บข้อมูล พบว่า นักศึกษาไทยเข้าใจว่าคำวิเศษณ์ “지금” กับคำวิเศษณ์ “이제” สามารถสื่อความหมายถึง “จุดเริ่มต้นที่ปรากฏได้ในกาลอดีต ปัจจุบัน และอนาคต” ได้เหมือนกันจึงใช้แทนกันได้ คิดเป็นร้อยละ 17.35 และคิดว่าสื่อความหมายนี้ได้เฉพาะคำวิเศษณ์ “지금” คิดเป็นร้อยละ 17.73 นอกจากนี้ยังคิดว่าคำวิเศษณ์ “지금” กับคำวิเศษณ์ “이제” ไม่จำเป็นต้องปรากฏในประโยคเหล่านี้ คิดเป็นร้อยละ 17.95 ทำให้นักศึกษาไทยตอบผิดในกรณีนี้รวมทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 52.67

และตัวอย่างประโยคที่ (16,19,20) แสดงให้เห็นว่าคำวิเศษณ์ “지금” สามารถสื่อความหมายที่แตกต่างกับคำวิเศษณ์ “이제” ดังนี้

ตาราง 7 กรณีคำวิเศษณ์ “지금” กับคำวิเศษณ์ “이제” สื่อความหมายไม่เหมือนกัน และใช้แทนกันไม่ได้ (2)

ข้อที่	ข้อคำถาม	คำตอบผิด (ร้อยละ)			รวม (ร้อยละ)
		지금/ 이제	이제	*지금/ *이제	
16	급하니 <u>지금/*이제</u> 바로 주세요.	16.7	15.7	19.4	51.8
19	너만 원한다면 <u>지금/*이제</u> 당장 헤어져도 좋다.	13	29.2	16.2	58.4
20	<u>지금/*이제</u> 집에 가고 있어요.	20.8	8.3	3.2	32.3
รวมทั้งหมด		16.83	17.73	12.93	47.49

จากตัวอย่างประโยคข้างต้นคำวิเศษณ์ “지금” สามารถสื่อความหมายถึง “ลักษณะการกระทำที่กำลังกระทำสิ่งต่าง ๆ อยู่ในขณะนั้นหรือปัจจุบันนั้น” และสามารถใช้ร่วมกับคำวิเศษณ์คำว่า “바로” คำวิเศษณ์ “당장” และไวยากรณ์ “-고 있다” ที่สื่อความหมายถึง “กาลปัจจุบันหรือเวลานั้นหรือเดี๋ยวนั้น” ในประโยคคำสั่งและประโยคบอกเล่า ดังนั้นเมื่อนำมาใช้ร่วมกับคำวิเศษณ์ “지금” จึงสื่อความหมายถึง “การเน้นย้ำหรือทำให้ความหมายของกาลปัจจุบันมีความชัดเจนยิ่งขึ้น”

จากผลการเก็บข้อมูล พบว่า นักศึกษาไทยเข้าใจว่าคำวิเศษณ์ “지금” กับคำวิเศษณ์ “이제” สามารถสื่อความหมายถึง “กาลปัจจุบันหรือเวลานั้นหรือเดี๋ยวนั้น” ได้เหมือนกันจึงใช้แทนกันได้ คิดเป็นร้อยละ 16.83 และคิดว่าสื่อความหมายนี้ได้เฉพาะคำวิเศษณ์ “이제” คิดเป็นร้อยละ 17.73 นอกจากนี้ยังคิดว่าคำวิเศษณ์ “지금” กับคำวิเศษณ์ “이제” ไม่จำเป็นต้องปรากฏในประโยคเหล่านี้ คิดเป็นร้อยละ 12.93 จึงทำให้ตอบผิดในกรณีนี้ รวมทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 47.49

3. คำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมาย “어서-얼른”

ตาราง 8 กรณีคำวิเศษณ์ “어서” กับคำวิเศษณ์ “얼른” สื่อความหมายเหมือนกันและใช้แทนกันได้ (1)

ข้อที่	ข้อคำถาม	คำตอบผิด (ร้อยละ)			รวม (ร้อยละ)
		어서	얼른	*어서/*얼른	
28	어서/얼른 봄이 되었으면 좋겠다.	20.4	39.8	19.9	80.1
29	어서/얼른 돈을 모아서 집을 사고 싶다.	16.2	46.8	21.3	84.3
รวมทั้งหมด		18.3	43.3	20.6	82.2

ตัวอย่างประโยค (28-29) แสดงให้เห็นว่าคำวิเศษณ์ “어서” กับคำวิเศษณ์ “얼른” สามารถปรากฏในประโยคบอกเล่าร่วมกับวิภัติปัจจัยแสดงกาลอนาคต “-겠-” และไวยากรณ์ “-고 싶다” ที่แสดงความต้องการบางสิ่งบางอย่างในอนาคต จึงกล่าวได้ว่าในบริบทนี้คำวิเศษณ์ “어서” กับคำวิเศษณ์ “얼른” สามารถสื่อความหมายถึงกาลอนาคตที่แสดง “ความรู้สึกที่ต้องการกระทำบางอย่างให้สำเร็จอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องในอนาคต”

จากผลการเก็บข้อมูล พบว่า นักศึกษาไทยเข้าใจว่าคำวิเศษณ์ “어서” กับคำวิเศษณ์ “얼른” สามารถสื่อความหมายถึง “ความรู้สึกที่ต้องการกระทำบางอย่างให้สำเร็จอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องในอนาคต” ได้ไม่เหมือนกันจึงใช้แทนกันไม่ได้ โดยคิดว่าใช้ได้เฉพาะคำวิเศษณ์ “어서” คิดเป็นร้อยละ 18.3 และใช้ได้เฉพาะคำวิเศษณ์ “얼른” คิดเป็นร้อยละ 43.3 นอกจากนี้ยังคิดว่าคำวิเศษณ์ “어서” กับคำวิเศษณ์ “얼른” ไม่จำเป็นต้องปรากฏในประโยคเหล่านี้ คิดเป็นร้อยละ 20.6 ทำให้นักศึกษาไทยตอบผิดในกรณีนี้รวมทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 82.2

นอกจากนี้คำวิเศษณ์ “어서” กับคำวิเศษณ์ “얼른” ยังสามารถสื่อความหมายอื่นที่เหมือนกันได้อีกความหมายหนึ่ง ปรากฏดังนี้

ตาราง 9 กรณีคำวิเศษณ์ “어서” กับคำวิเศษณ์ “얼른” สื่อความหมายเหมือนกันและใช้แทนกันได้ (2)

ข้อที่	ข้อความ	คำตอบผิด (ร้อยละ)			รวม (ร้อยละ)
		어서	얼른	*어서/* 얼른	
21	어서/얼른 학교에 가자.	18.1	44	16.2	78.3
22	어서/얼른 빨리 숙제를 해라.	24.1	33.8	30.1	88
23	어서/얼른 일어나고 집에 가자.	26.9	45.4	6.9	79.2
24	노래방에서 <u>어서/얼른</u> 나오세요.	50	23.6	6.9	80.5
รวมทั้งหมด		29.77	36.7	15.03	81.5

ตัวอย่างประโยค (21-24) คำวิเศษณ์ “어서” กับคำวิเศษณ์ “얼른” สามารถปรากฏในประโยคชักชวน และประโยคคำสั่ง เพื่อสื่อความหมายถึง “ลักษณะการกระทำหรือเหตุการณ์ใด ๆ ที่เป็นการกระตุ้น การเตือน การเร่ง” ได้เหมือนกันจึงใช้แทนกันได้

จากผลการเก็บข้อมูล พบว่า นักศึกษาไทยเข้าใจว่าคำวิเศษณ์ “어서” กับคำวิเศษณ์ “얼른” สามารถสื่อความหมายถึง “ลักษณะการกระทำหรือเหตุการณ์ใด ๆ ที่เป็นการกระตุ้น การเตือน การเร่ง” ได้ไม่เหมือนกันจึงใช้แทนกันไม่ได้ โดยคิดว่าใช้ได้เฉพาะคำวิเศษณ์ “어서” คิดเป็นร้อยละ 29.77 และใช้ได้เฉพาะคำวิเศษณ์ “얼른” คิดเป็นร้อยละ 36.7 นอกจากนี้ยังคิดว่าคำวิเศษณ์ “어서” กับคำวิเศษณ์ “얼른” ไม่จำเป็นต้องปรากฏในประโยคเหล่านี้ คิดเป็นร้อยละ 15.03 ทำให้นักศึกษาไทยตอบผิดในกรณีนี้รวมทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 81.5

ตาราง 10 กรณีคำวิเศษณ์ “어서” กับคำวิเศษณ์ “얼른” สื่อความหมายไม่เหมือนกัน และใช้แทนกันไม่ได้ (1)

ข้อที่	ข้อความ	คำตอบผิด (ร้อยละ)			รวม (ร้อยละ)
		어서/얼른	어서	*어서/ *얼른	
25	그 둘은 *어서/얼른 보아서 구별이 잘 되지 않을 정도로 많이 닮았다.	19.4	15.3	33.3	68
26	그 일이 *어서/얼른 생각이 나지 않았다.	10.2	20.4	44.4	75
27	아기가 고추가 맵다며 *어서/얼른 벌었다.	16.2	22.2	25.9	64.3
รวมทั้งหมด		15.26	19.3	34.53	69.09

ตัวอย่างประโยค (25-27) แสดงให้เห็นว่าทั้งสองคำมีความหมายเฉพาะตัวที่แตกต่างกันจึงไม่สามารถใช้แทนกันได้ กล่าวคือ คำวิเศษณ์ “얼른” ยังสามารถสื่อความหมายถึง “ลักษณะความรู้สึกหรือเหตุการณ์ใด ๆ ที่เจาะจงหรือมีจุดมุ่งหมายอย่างชัดเจน” จึงสามารถปรากฏร่วมกับวิภัติปัจจัยแสดงกาลอดีต “-았-” ในประโยคบอกเล่าได้

จากผลการเก็บข้อมูล พบว่า นักศึกษาไทยเข้าใจว่าคำวิเศษณ์ “어서” กับคำวิเศษณ์ “얼른” สามารถสื่อความหมายถึง “ลักษณะความรู้สึกหรือเหตุการณ์ใด ๆ ที่เจาะจงหรือมีจุดมุ่งหมายอย่างชัดเจน” ได้เหมือนกันจึงใช้แทนกันได้ คิดเป็นร้อยละ 15.26 และคิดว่าสื่อความหมายนี้ได้เฉพาะคำวิเศษณ์ “어서” คิดเป็นร้อยละ 19.3 นอกจากนี้ยังคิดว่าคำวิเศษณ์ “어서” กับคำวิเศษณ์ “얼른” ไม่จำเป็นต้องปรากฏในประโยคเหล่านี้ คิดเป็นร้อยละ 34.53 ทำให้นักศึกษาไทยตอบผิดในกรณีนี้รวมทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 69.09

นอกจากนี้คำวิเศษณ์ “어서” กับคำวิเศษณ์ “얼른” ยังมีความหมายอื่นที่แตกต่างกันอีกหนึ่งความหมาย ปรากฏดังนี้

ตาราง 10 กรณีคำวิเศษณ์ “어서” กับคำวิเศษณ์ “얼른” สื่อความหมายไม่เหมือนกัน และใช้แทนกันไม่ได้ (2)

ข้อที่	ข้อความถาม	คำตอบผิด (ร้อยละ)			รวม (ร้อยละ)
		어서/얼른	얼른	*어서/*얼른	
30	어서/*얼른 오십시오.	10.6	7.9	2.3	20.8
รวมทั้งหมด		10.6	7.9	2.3	20.8

ตัวอย่างประโยค (30) แสดงให้เห็นว่าคำวิเศษณ์ “어서” สามารถสื่อความหมายถึง “ลักษณะการต้อนรับด้วยความยินดี” ซึ่งคำวิเศษณ์ “얼른” ไม่สามารถสื่อความหมายนี้ได้

จากผลการเก็บข้อมูล พบว่า นักศึกษาไทยเข้าใจว่าคำวิเศษณ์ “어서” กับคำวิเศษณ์ “얼른” สามารถสื่อความหมายถึง “ลักษณะการต้อนรับด้วยความยินดี” ได้เหมือนกันจึงใช้แทนกันได้ คิดเป็นร้อยละ 10.6 และคิดว่าสื่อความหมายนี้ได้เฉพาะคำวิเศษณ์ “얼른” คิดเป็นร้อยละ 7.9 นอกจากนี้ยังคิดว่าคำวิเศษณ์ “어서” กับคำวิเศษณ์ “얼른” ไม่จำเป็นต้องปรากฏในประโยคเหล่านี้ คิดเป็นร้อยละ 2.3 ทำให้นักศึกษาไทยตอบผิดในกรณีนี้รวมทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 20.8

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาเรื่อง “การใช้คำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีของนักศึกษาไทย” ด้านการจำแนกความหมายและข้อกำหนดการใช้ตามหลักไวยากรณ์ภาษาเกาหลีที่ถูกต้อง พบว่านักศึกษาไทยยังไม่สามารถจำแนกความหมายและข้อกำหนดการใช้ตามหลักไวยากรณ์ภาษาเกาหลีได้อย่างถูกต้อง เนื่องจากคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีมีลักษณะพิเศษด้านความหมายและข้อกำหนดการใช้ตามหลักไวยากรณ์ภาษาเกาหลี ดังนี้

1. ด้านการจำแนกความหมายของคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลี

จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาไทยเลือกตอบข้อผิดเกี่ยวกับการจำแนกความหมายที่เหมือนกันและต่างกันของคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมาย โดยเฉพาะในกรณีที่ความหมายคำวิเศษณ์บอกเวลา พ้องความหมายสื่อความหมายเหมือนกันและใช้แทนกันได้ มักเข้าใจว่าสื่อความหมายต่างกันและใช้แทนกันไม่ได้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก หลักสูตรการศึกษาภาษาเกาหลีในระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยยังไม่มีรายวิชาที่มุ่งศึกษาด้านคำศัพท์โดยเฉพาะ ส่วนใหญ่มักให้ความสำคัญกับการศึกษาด้านการสื่อสารและไวยากรณ์ภาษาเกาหลีเป็นหลัก (กาญจนา สหะวีริยะและชะมาวดี กั้งแธ, 2562, น. 6-9) การศึกษาคำศัพท์จึงเป็นหน้าที่ของผู้เรียนที่ต้องศึกษาค้นคว้าเรียนรู้อยู่ด้วยตนเอง โดยใช้วิธีการแปลคำศัพท์จากภาษาเกาหลีเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาไทยซึ่งเห็นได้จากหนังสือแบบเรียนที่ใช้ประกอบการศึกษาภาษาเกาหลีของนักศึกษาไทย เช่น คำวิเศษณ์ “지금” แปลเป็นภาษาอังกฤษในหนังสือแบบเรียน 연세한국어1-1

(2013) ว่า “now” และคำวิเศษณ์ “이제” แปลเป็นภาษาอังกฤษในหนังสือแบบเรียน 서강 한국어 1A (2010) ว่า “now” เหมือนกัน เช่นเดียวกับในพจนานุกรม ออนไลน์ The Standard Korean Dictionary (국립국어원 사전) ได้แปลความหมายคำวิเศษณ์ “지금” เป็นภาษาไทยว่า “เดี๋ยวนี้ ตอนนี้ ประเดี๋ยวนี้ ปัจจุบันนี้ ขณะนี้ เวลา...” และแปลความหมายคำวิเศษณ์ “이제” เป็นภาษาไทยว่า “ตอนนี้ ขณะนี้ต่อจากนี้ มาถึงตอนนี้...” ซึ่งแสดงความหมายที่คล้ายกันมาก ทำให้ผู้เรียนเกิดความต้องการศึกษาความหมายที่ต่างกันของคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.8 ทั้งนี้ผู้เรียนยังมีความต้องการให้ผู้สอนอธิบายคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในชั้นโม่งเรียนภาษาเกาหลีซึ่งสามารถส่งผลดีต่อการเรียน อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 48.4 ระดับดีที่สูงสุด ร้อยละ 35.5 เพราะคิดว่าเป็นประโยชน์ต่อการเรียนภาษาเกาหลีของผู้เรียน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.6 และระดับมาก 41.5 ตามลำดับ เพราะการเข้าใจความหมายที่เหมือนและต่างกันของคำศัพท์ เป็นสิ่งหนึ่งที่สำคัญต่อการศึกษาคำศัพท์ เพื่อให้สามารถสื่อสารภาษานั้น ๆ ได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ 김광혜 (1989) ที่ได้อธิบายว่า การศึกษาการจำแนกความหมายที่เหมือนและต่างกันของคำศัพท์ สามารถทำให้การศึกษาคำศัพท์มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น เพราะสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์นั้นได้อย่างชัดเจน ส่งผลให้สามารถนำไปใช้ในบริบทต่าง ๆ เพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง เช่นเดียวกับ 최경아 (2007) ที่ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลี ที่กล่าวว่า สิ่งสำคัญของการศึกษาคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายคือการเข้าใจความหมายที่เหมือนและต่างกัน ซึ่งสามารถส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจด้านการศึกษาคำศัพท์ที่ดีขึ้นได้ ทั้งยังเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมีความเหมาะสมและสื่อความหมายได้ถูกต้องชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2. ด้านข้อกำหนดการใช้ตามหลักไวยากรณ์ภาษาเกาหลีที่ถูกต้อง

เนื่องจากคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีมีลักษณะเป็นนามธรรมที่จับต้องไม่ได้ และสามารถปรากฏในประโยคได้อย่างอิสระ การศึกษาข้อกำหนดการใช้ที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์จึงเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้เข้าใจ

ความหมายที่เหมือนและต่างกันได้ ทั้งนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้คำวิเศษณ์พ้องความหมายได้ถูกต้องหลักการใช้ของภาษาเกาหลี ดังนั้นจากผลการศึกษาวิจัยข้อมูลข้างต้น จึงสามารถวิเคราะห์สาเหตุของการเลือกตอบข้อผิดพลาดเกี่ยวกับข้อกำหนดการใช้ตามหลักไวยากรณ์ภาษาเกาหลีที่ถูกต้องของนักศึกษาไทย ได้ดังนี้

2.1 ด้านการปรากฏร่วมกับวิภัติปัจจัยแสดงกาลเวลา

จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาไทยเลือกตอบข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการปรากฏร่วมกับวิภัติปัจจัยที่แสดงกาลเวลาของคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมาย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีสามารถปรากฏในกาลเวลาได้อย่างหลากหลาย เช่น คำวิเศษณ์ “이제” สามารถปรากฏได้ทั้งในกาลอดีต ปัจจุบัน และอนาคต และเมื่อปรากฏในกาลเวลาต่างกัน ความหมายก็จะแตกต่างกันไปตามวิภัติปัจจัยแสดงกาลเวลาที่ปรากฏร่วม

2.2 ด้านการปรากฏร่วมกับคำและไวยากรณ์ต่าง ๆ

จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาไทยเลือกตอบข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการปรากฏร่วมกับคำและไวยากรณ์ต่าง ๆ ของคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมาย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายบางคำอาจสามารถสื่อความหมายเฉพาะตัวได้มากกว่าหนึ่งความหมาย จึงจำเป็นต้องปรากฏร่วมกับคำหรือไวยากรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ความหมายเฉพาะตัวนั้น มีความหมายชัดเจนมากยิ่งขึ้น เช่น คำวิเศษณ์ “지금” เมื่อปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์ “바로, 당장, 곧” หรือไวยากรณ์ “-고 있다” ก็สามารถสื่อความหมายถึงกาลปัจจุบันที่ชัดเจนยิ่งขึ้นได้

2.3 ด้านการลงท้ายด้วยรูปประโยคต่าง ๆ

จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาไทยเลือกตอบข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการลงท้ายด้วยรูปประโยคต่าง ๆ ของคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมาย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลี สามารถลงท้ายด้วยประโยคบอกเล่า ประโยคคำถาม ประโยคคำสั่ง และประโยคชักชวนได้ เว้นแต่กรณีที่คำวิเศษณ์บอกเวลาปรากฏในกาลเวลาที่ไม่ถูกต้อง ก็อาจทำให้ประโยคนั้นกลายเป็นประโยคที่ไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ของภาษาเกาหลีได้ เช่น คำวิเศษณ์ “ 벌써 ” กับคำวิเศษณ์ “0|0|” เป็นคำวิเศษณ์ที่ไม่สามารถสื่อความหมายถึงกาลอนาคตได้ ดังนั้นเมื่อปรากฏ

ในประโยคบอกเล่า หรือประโยคคำสั่ง หรือประโยคชักชวนที่แสดงกาลอนาคต จึงทำให้ประโยคนั้นกลายเป็นประโยคที่ไม่ถูกต้อง

ดังนั้นเมื่อผู้เรียนชาวไทยขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อกำหนดการใช้ด้านการปรากฏร่วมกับวิภัติปัจจัยแสดงกาลเวลา การปรากฏร่วมกับคำและไวยากรณ์ต่าง ๆ และการลงท้ายด้วยรูปประโยคต่าง ๆ ของคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมาย จึงสามารถทำให้เกิดความสับสนในการเลือกใช้คำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายให้ตรงกับความหมายที่ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

สำหรับการเรียนรู้หรือการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีควรคำนึงถึงการจำแนกความหมายที่เหมือนและต่างกัน รวมถึงข้อกำหนดการใช้ตามหลักไวยากรณ์ของภาษาเกาหลีที่ถูกต้อง เนื่องจากสามารถเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนชาวไทยสามารถสื่อสารความหมายของคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายให้ถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้นได้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาวิธีการจัดการเรียนการสอนคำวิเศษณ์บอกเวลาพ้องความหมายในภาษาเกาหลีสำหรับนักศึกษาไทยเพื่อให้สามารถนำผลการศึกษาในครั้งต่อไปประยุกต์ในการจัดการเรียนได้จริง

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา สหะวิริยะ และชะมาวดี กั้งแฮ. (2562). การศึกษาแนวทางการพัฒนาหนังสือไวยากรณ์ภาษาเกาหลีพื้นฐานสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย. ปัตตานี : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
- Bong Won-deok. (2004). *A study on syntactic-semantic characteristics of temporal adverbs in Korean.*

- Master's thesis from Kyung Hee University. [봉원덕. (2004). 국어 시간 부사의 통사-의미적 특징 연구. 경희대학교 석사학위논문.]
- Chen, Xiling. (2015). *A Study on The Teaching Synonymy of Korean Temporal Adverbs for Chinese Students*. A master's thesis at Seoul National University. [진희릉. (2015). 중국인 학습자를 위한 시간부사 유의어 교육 연구. 서울대학교 석사학위논문.]
- Cho Hyun-yong. (2000). *Korean vocabulary education study*. Park Yi-jung Press. [조현용. (2000). 한국어 어휘 교육 연구. 박이정 출판부]
- Choi Hyun-bae. (1961). *our language*. Jeongeumsa. [최현배. (1961). 우리말 본. 정음사.]
- Department of Thai Language, Hankuk University of Foreign Studies. (2006). *Korean-Thai Dictionary*. Hankuk University of Foreign Studies Press. [한국외국어대학교 태국어과. (2006). 한국어-태국어 사전. 한국외국어대학교 출판부.]
- Feng, Xunye. (2018). *A Study on the Teaching Method of Synonym of Korean Time Adverbs for Chinese Learners*. A master's thesis at Hanyang University. [풍심엽. (2018). 중국인 학습자를 위한 한국어 시간 부사 유의어 교육 방안 연구. 한 양 대 학 교 석사학위논문.]
- Huang, Yu Ran. (2020). *A Study on Korean Time Adverbs via "얼른, 어서, 빨리" Focus on Chinese Learners*. Master's thesis at Konkuk University. [황유연. (2020). 한국어 시간 부사 유의어 "얼른, 어서, 빨리" 에 관한 연구 - 중국인 학습자를 대상으로-. 건국대학교 석사학위논문.]
- ladnuy Kanchana. (2013). *A Study on Teaching Method of Korean Adverb of Degree's Synonyms for Thai Learners*. Master's thesis at Sookmyung Women's University. [ladnuy Kanchana. (2013). 태국인 학습자를 위한 정도 부사 유의어 교육 방안 연구. 숙명여자대학교 석사학위 논문.]

- Kim Kwang-hae. (1987). *a dictionary of synonyms and antonyms*. Hansaem. [김광해. (1987). *유의어·반의어 사전*. 한샘.]
- Kim Kwang-hae. (1989). *A study on the significance of modern Korean-Focused on the phenomenon of one-to-many correspondence between native languages and Chinese characters*-. Seoul National University Graduate School Ph.D. [_____ . (1989). *현대 국어의 유의 현상에 대한 연구- 고유어 대 한자어의 일대다대응 현상을 중심으로*-. 서울대학교 대학원 박사.]
- Kim Tae-woo. (1992). *A study on temporal adverbs in modern Korean*. Master's thesis at Busan University of Foreign Studies. [김태우. (1992). *현대 국어 시간부사의 나말말연구*. 부산외국어대학교 석사학위논문.]
- Kyung-ah Choi. (2007). *A study on teaching methods for thesaurus in Korean -Focused on adverbs of time-*. Master's thesis at Korea University. [최경아. (2007). *한국어 유의어 교육 방안 연구 -시간 부사를 중심으로-*. 고려대학교 석사학위논문.]
- Man,Li. (2010). *A Study of Adverbs for Time in Korean Teaching Materials -Mainly centering on synonym adverbs for time -*. Master's thesis from Sangmyung University. [만리. (2010). *한국어 교재의 시간부사 분석 -유의어 시간부사를 중심으로-*. 상명대학교 석사학위논문.]
- Min Hyun-sik. (1990). *Awards and adverbs of the Korean language - Triadic interpretation of tenses, awards, and calligraphy*. [Korean Language Education], 69, 15-42. [민현식. (1990). *국어의 시상과 시간부사 -시제, 상, 서법의 3원적 해석론-*. [국어교육], 69, 15-42.]
- On Young-du. (1986). *A Study on the Syntax Meaning of Modern Korean Adverbs*. Master's thesis at Chonbuk National University. [온영두. (1986). *현대 국어 부사의 통사 의미 연구*. 전북대학교 석사학위논문.]

- Park Jae-Nam. (2002). *A Study on Strategies for Korean synonyms Education as a Foreign Language*. A master's thesis at Yonsei University. [박재남. (2002). *외국어로서 한국어의 유의어 교육 방안 연구*. 연세대학교 석사학위논문.]
- Son Nam-ik. (1995). *the study of adverbs in Korean*. Park Yi-jung. [손남익. (1995). *국어부사연구*. 박이정.]
- Sogang University Korean Language Education Center. (2010). *Sogang Korean Grammar · Vocabulary Reference*. How to Publish Books. [서강대학교 한국어교육원. (2010). *서강한국어 문법·단어 참고서*. 도서출판 하우.]
- Wang dan. (2015). *Study on the Educational Methods to Time Adverbs Synonym for the Chinese Learners*. Master's thesis at Chonnam National University. [왕단. (2015). *중국인 학습자를 위한 시간 부사 유의어 교육 방안*. 전남대학교 석사학위논문.]
- Wilkins, D. A. (1972). *Linguistics in Language Teaching*. Cambridge: MFT Press.
- Yang, Song (2019). *A Study on the semantic distinctions of Korean Time Adverbs Synonyms*. Master's thesis at Yonsei University. [양송. (2019). *한국어 시간 부사 유의어 변별 연구*. 연세대학교 석사학위논문.]
- Yonsei University Korean Language Institute. (2013). *Yonsei Korean 1-1*. Yonsei University Press and Cultural Center. [연세대학교 한국어 어학당. (2013). *연세 한국어1-1*. 연세대학교 대학출판문화원.]
- Yonsei University Korean Language Institute. (2013). *Yonsei Korean 2-2*. Yonsei University Press and Cultural Center. [연세대학교 한국어 어학당. (2013). *연세 한국어 2-2*. 연세대학교 대학출판문화원.]

The National Book of Korean. The Standard Korean Dictionary. [Online]. Retrieved 10 March 2021. from: <https://stdict.korean.go.kr/main/main.do>. [국립국어권. 표준국어대사전. สืบค้นเมื่อ 31 มีนาคม 2565. จาก: <https://stdict.korean.go.kr/main/main.do>]